

Csurgó és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona. Negyedévre: 2 korona. Egyes szám ára: 20 fillér.	Társ-szerkesztők: DR. NAGY SÁNDOR, ügyvéd. MATTER JÁNOS, főimn. tanár.	KIADÓHIVATAL: Vágó Gyula könyvnyomdája, hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők Hirdetések utányosan számi atnak.
A köztisztviselők. A hideg dermesztő tél immár a küszöbön van és ezek jajveszékésével telt a levegő. A poros akták munkái, kik az egész társadalom ügyes-bajos dolgát intézik el felső parancsra, kiknek az élet a legnyomorúságosabb kenyeret juttatta osztályrészüi, félve reszketve néznek a tél elé Napról napra nagyobb a kenyér után való jajveszékés. Onnan ered, azokból a hivatalokból, hol lélekölő munkát végez az a pár ezer ember. Ez a kiinduló pontja a társadalmi lavínának, mely elsepréssel fenyegeti a mai életet, mely kinöve magát, valami rémes pusztítást szándékszik véghezvinni a magyar földön. A közhivatalnok gyakorta magasabb kőpzés mellett, szinte lehetetlen módon nyomorog családjával együtt, a fizetése, melyet hűz, a napszámosénai sem rug magasabbra, pedig sokan vannak közöttük, kik 6—8 osztályt, végeztek, vagy olyanok is pláne, kik a felső iskolák tudományait is felemésztették egykoron, Ezünkbe jut az a jelenség, mikor a megélhetés nyomora a nyomorgók milliói közül pár ezer ember sorsára tereli a közfigyelmet s őket az elkese-	redés azon fokára kergette, hogy helyzetük javítását a róluk intézőktől nem remélhetvén, maguk fogtak bele annak a mozgalomnak ébrentartásába, melytől helyzetük javulását és megélhetésük biztosítását remélték. A köztisztviselők azon ezrei, kiket a közhivatalokban mint segéd és kezelő személyzetet ismerünk, már évek óta a legváltáságosabb nyomorban vannak; küzdve fáradtsággal, lelekölő munkával annak a száraz kenyérnek megkereséséért. Nemcsak az a feladata csupán a gondoskodó hatalomnak, hogy a társadalmi fejlődések megtörténjenek, de az a legfontosabb, hogy ebben a fejlődésben meglegyen a békés megelégedettség, a fejlesztő tényezők épségben, erőben tartása mindenkor megóvassék. El kell ismerünk, hogy például az utolsó évtized a művelődésben és munkában óriási előnyöket tud felmutatni, de viszont lehetetlen szemeket hűnyni az előtt, hogy az egyén a fejlesztő munkás kéz és ész olyan kimerítő fo-lalkozásban tartatott, hogy az erők dekadenciája ily folytatás mellett mindenetre bekövetkezik. A jövő és a jelen a legszorosabb kapcsolatokkal fűződnek össze, tudnunk kell	azt, hogy a jövő nemzedék képességei a jelen nemzedék állapotából kifolyólag nyerne megítélést. És jaj annak az államnak, melynek attól kell tartani, hogy a degeneráció félelmetes szörnye kétszeres erővel vert tanyát keblében. Nincs rettenetesebb valami, mint az örökölt nyomorúság. Testi lelki nyomorúság. Nemcsak a fiura, hanem az apára nézve is. És ez a munka ez az életviszony, melyben jelenleg a köztisztviselők élnek, máshová nem [fajulhat, mint egy egész társadalmi réteg megmetelyeződésére. Azok a szerencsétlen uri nyomorgók a legváltáságosabb időköt élék. Ugyan ki is megy manapság szívesen a közhivatali pályára, csak azok a szerencsétlenek, kiknek szűk látóköre előtt minden más megélhetési forrás el van zárva és a kik a jövőt számba nem vetik. Mint nőtlen takarékos ember csak megélhet abból a keresetből a mit az állam vagy a megye nyújt neki, de ha feleséges esetleg, több gyermek apja, csak a nyomor jut neki osztály részül. Csokonai-szoborúgy. Egyik példa a másikat követi. A Somogy Csurgón megfujt tárogatót visszahan-
TÁRCA. Szétépett boldogság. — Irta: Vajdai Szabó István. — A leány ráhajította fejét a férfi vállára. — Oh mint szeretlek! — mondta hal- kan — szívem minden dobbanása a tied!.. És lázas homlokát oda szoritotta a férfi — ajkához, ki kábultan fűrésztötte aj- kát a csókban. A reájuk boruló eperfa bevonta ár- nyával mind kettőjüket és nem engedte ke- rőszül törni a csillagok sugarait... A szőlő oly édesen suttogott valami bájos, jól eső mesét, édes szerlemess, milyent a tündérek szoktak beszélni szerelmes nimfáknak... A leány azt hitte, hogy azért a férfiert, a kinek csókja ott ég homlokán, e pillanat- ban kész volna lemondani lelkének minden tisztaságáról, földi üdvösségéről és úgy érezte hogy meg tudna érte halni... A férfi pedig a suttogó lombokon ke- resztül egy fényes új világot látott, araoyos napsugárral, tüzes csillagokkal, egy fényes, boldogságos világot, a hol a kis madár csak nekik énekel, a virágok nekik illatoznak, a hol nincs más, csak örök, változhatatlan szerelem... Oly szépnek, oly jónak nemesnek ta- lálta és érezte e percben a világot...	Töröss Kálmán * kedvetlenül lépett a szobába. Szépseges felesége szerelmesen simult hozzá és meg akarta csókolni, de ő nem en- gedte, s eltolta magától. Az asszony nem tudta megmagyarázni magának férje viselkedését és félelemtől re- megve szölt hozzá: — Kálmán az Istenért mi baja? — Ejh! hagyjon magamra! — felelt az kedvetlenül, majdnem durván. Az asszony csak nézte egy darabig; szemeit rátapasztotta a férfi arcára fűr- készve, kutatva, aztán lassan elhagyta a szobát. A férfi pedig nyugtalanul járt-kelt szobájában. — Meg kell történnie! dörmögte maga elő — meg kell történnie... Nálunk! Elég volt már ebből a szívet tépő küzdelemből... Ússza akarom, vissza kell szereznem lelkem boldogságát, becsületemet... Megigérttem neki, hogy enyémé teszem. Nem szabad to- vább azt az angyaltiszta lelkét... És tovább járt-kelt izgatottan. Töröss Kálmán * két évvel ezelőtt vette nőül Major Idát, a kinek az egész város férfi serege meghódult. Gyönyörű leány volt a ki udvarlói közül senkit sem vett komo- lyan. De ha akadt olyan, a ki a közönséges túcat-ember közül kivált, annak oda adta azt	a drága követ is, melynek egyedüli bűne az volt, hogy szenvedélyes szeretett — a szívet. Ez az ember pedig Töröss volt. Töröss egész életében a boldogságot kereste. Kereste, mint a vándor a forrást, a szívével, az eszével, a lelkével és mégis mi- kor legboldogabbnak hitte az életet, akkor volt a legnyomorultabb. Azt hitte, hogy a boldogság a szerelemnél kezdődik, mely a szeretet fenségében éri el tetőpontját. Épen azért olyan nőt kívánt földi bol- dogítójának, a ki őt lelkének minden erejé- vel és szívének bálványozó imádatával sze- resse. És Major Ida szerette is Töröss azzal a hamisítatlan óserővel, mely az ideáiból istent képes teremteni... De a boldogságukért drága árt fizettek Rég: vizsályban élt akét; család a Major meg a Töröss, mely a rég múltba volt visz- szavehető. Ezért Töröss Kálmánt kitagadták, midőn Major Idát nőül vette. A szülők átkát kö- vette a rokonok haragja, az ismerősök hir- telensége... De ők nem törtek meg... Csak néha, midőn egy-egy rémes gon- dolat fogta el szívüket és elszorult alatta — látták borosnak az életet... Egymásra néztek, egymás ajkáról lesték a szót, kér- dezni akart mind a kettő egy és ugyanazt, de elakadt a szavuk és zogokva borultak egymásra...

gozta Debrecen és visszhangozták vele az ország más vidékei, hogy újra Somogyba térve a viszhangozás: itt új erővel szóljon meg!

Megindult a b.-somogyi ev. ref. egyházmegye is. Buzgó esperese, Barakonyi Kristóf, következő levelet intézett a nagytiszteletű papsághoz és a tanító urakhoz:

XXI. 1900.

Tisztelendő és T. c. Tanító urak!
Tisztelt Egyházi Elöljáróság!

Bizonyval méltóztattak már értesülést venni azon az Egyházmegyénket érintő és a csurgói főgymn. díszére és dicsőségére vonatkozó szép mozgalomról, melyet a főgymn. parkjában felállítandó „Csokonai szobor” felállításáért érdekeltek — a főgymn. ifjúság tanári, kar a megalakult szoborbizottság és a lelkes nagyközönség, egész lelkesedéssel megindított.

A szobor felállítása ügyét, a néhány évvel ezelőtt érettségét tett ifju nemzedék — alkalmi mulatságából fentmaradt jövedelme tette aktuálissá. Melyet — elismeréssel legyen mondva — felhozott és magáévá tett az előbbi nemzedék után következő újabb nemzedék is. De felkereste az ügyet a Csurgó városa intelligenciája és főképen a Csurgón megjelenő azon társadalmi hetilap is, melyre nyomban a Debrecenben megjelenő különböző lapok szívélyes pártolása és pártfogása közvetítésével a hazai sajtó is megszívlelésre méltatott.

Hogy mily szép és kegyeletes dolgot fogunk művelni a tervbe vett Csokonai szobornak a főgymn. parkjában leendő felállításával, — azt szinte felesleges volna itt magyaráznom. Mégis, tekintettel a lelkes intenció által megindított mozgalomra, mely az „Alma Mater” egyik első tanár emlékének megőrkítésére irányul: felhívom és utasítom önöket, hogy a gyűléseztük körében — most az őszi idény alkalmával éppen a legalkalomszerűbben, — *gyűlést rendezve* a tervbe vett szobor költségeire kivánatos és várvá vart adományokat e f. év végéig a „Csokonai szoborbizottság pénztárhoz” (Csurgó) eljuttatni szíveskedjenek. Azt hiszem, hogy e felhívó levelem visszhangra fog találni a lelkészeknél a tanítóknál, a főgymn. egykori volt növendékeknél úgy, mint az összes gyűléseztükönél is!

Még egyszer, a kegyeletes ügy előmozdítása ügyében, szíves ügybuzgalmukat felajánlásukat és lelkészesüket kérve, — szíves tisztelettel vagyok.

Homok Szt. Györgyön 1900 okt. 27.
alázatos szolgáljuk.
Barakonyi Kristóf.
esperes.

Ilyen szép és buzdító példákban kifolyólag természetes, hogy a főgimnázium tanári kara újabb lelke-edést merített. — Október hó 31-én megbeszélő gyűlést tartott a szobor ügyben. Mindenekelőtt köszönetet adott kifejezést Komlóssy Arthur, Debrecen városi főjegyző és helyettes polgármester iránt; továbbá megbeszélte, hogy a helybeli közönség minden rendű és rangú tagjainak bevonásával egy allandó, szoborbizottsággá egészül. Erre vár azután a többi teendő. Az előjelek kedvezők kivált, ha az egész Dunántúli sikerült mozgalomra birni és Csokonai szülővárosának Debrecennek eddigénél is fokozottabb érdeklődését fölkelteni.

H i r e k.

— **Halottak napja.** Gyönyörű esti idő kedvezett, hogy a november hó 1-én a halotak iránt bemutatni szokott kegyelet adóját az élő nemzedék minél imponzánsabbul lerójjá. — Mindkét temetőnk ki volt világítva bőven, csak egy pár régiebb sír maradt jeltelenül, úgy, hogy még he vatag virágokból való koszoru sem volt rajtuk. — De az illetők, bár helyi nagyjaink közé tartoznak, sokkal puritánabbak voltak, semhogy a külső pompát és fényt megkivánják. — A tanítóképző-intézet ifjúsága itt nyugvó egykori tanárai iránt leróttá szép gyászzenékkel kegyeletét. — Ne is haljon ki a kegyelet belőlünk. — Szép az, ha igaz szívből jön, és ha igaz szívből jön, oly idealizmusról tesz tanulságot, melyre a mai reális korunkban nagyon is nagy szükségünk van.

— **Kitüntetés.** Farkas József, budapesti ev. ref. teológiai tanárt, ki a csurgói ev. ref. főgimnáziumnál két ízben is szerepelt, mint erettség-vizsgálati kormánybiztos, királyi tanácsossá nevezte ki O Felsége a tanúgy s a közügyek terén szerzett kiváló érdemei elismerésül. Melegen gratulálunk az ősz tanárnak, a ki kellő szigor mellett is mindig édes atyja volt az ifjúságnak.

— **Tűz volt** november 1-én az újvárosi temető alján. Szalmakazal gyűlt ki és ez is bevilágította a holtak hantjait. Tűzoltóink csakhamar ott

termettek és szerencsésen eloltották a tüzet.

— **Fölmentés** az esperesi teendők végzése alól. A veszprémmegyei püspök a csurgói kerület esperesét az esperesi teendők alól felmentette s azok végzésével a mura-kereszturi püspök-plebánost bizta meg.

— **Reformáció emlékünnepe** volt október 31-én, melyet a csurgói főgimnázium ev. ref. és ag. ev. ifjúsága tanárai jelenlétében megtartott. Az ünnepély d. e. 11 órakor kezdődött és állott a következő számokból: 1. Jövel Szentlelek Úrsten 2. Imádság. Tartotta Matorcsy István vallastanár; 3. Felolvasás Dévai Bíró Matyásról. Felolvasta Izsák Ferencz VIII. o. t. 4. Enek: Erős várunk nekünk, . . . ; 5. Egy költői dramolett. Előadták Barla Szabó József, Bigó József, Haraszthy Gyula, Kovács József, Bálint István és Peti Sándor VIII. o. tanulók; 6. Zsoltár-ének; 7. Isten áldd meg a magyart.

— **Somogy-csurgói kör Budapest.** Szóltunk már róla mult számunkban is, hogy megalakult és, hogy elnöke Bárány Géza lett. Hozzáadásul csak annyit, hogy az alapszabályokat a kör 27-iki ülésén az arra kiküldött bizottság megbízásából Molnár terjeszté elő, miket a kör el is fogadott. Következett a tisztikar megválasztása. Alelnök: Molnár Aladár. Titkár: Melha Tibor. Jegyző: Pichler József. Pénztáros: Szabó Kálmán. Ellenőr: Fejes Zsigmond. Háznagy: Melha Waldemár. Választmányi tagok Schlegel Elek, Fürst Dezső, Bárány Imre, Veszely Ernő, és Stampfer Mór. Jövő szombaton nov. 3-án lesz az alakuló ünnepély, — vacsorával egybeköelve, — mely estély irodalmi jellegű lesz. Pontok: 1) Bárány Géza üdvözlő beszédet tart; 2. Molnár Aladár felolvas néhány verset; 3.) Melha Tibor felolvas néhány humoros apróságot.

— **Kérelem** Teljes tisztelettel kerjük mindazokat, a kiknek a „Verőfény”-re szóló felhívást megküldöttük, hogy lehetőleg már e hét folyamán az ívet visszaküldjék, illetőleg aláhírtat értesíteni szíveskedjenek a felől, hogy hány példányra szándékoznak előfizetni, hogy a nyomtatandó példányok számával ideje korán tiszta jöhessünk. — A csinos kötet, melynek összes íveit már láttam, majdnem 180 lapra terjed. — Hazafias üdvözléssel Matter János, főgymn. tanár.

— **Forduljunk mindig az első forráshoz.** Ha valahol, úgy bizonyára helyen

De az élet végre is megacélozza a sziveket: belenyugodtak helyzetükbe. Kezdték feledni a mások szívtelenségét egymásért, egymásnak éltek nem törődve a világgal!

És a világ el is feledte őket.

Csendes volt minden. Törössné ott ült a kandalló előtt és annak pattogó tűzkigyóit bámulta.

Hirtelen kopogtatott az ajtón. Töröss fehér arccal, összevont homlok-kal állott eléje és sötét volt a tekintete.

— Ida — szólt a férj — bocsásson meg, hogy ilyenkor zavarom, de . . .

Az asszony megdöbben.

— Kálmán! mit akar?

— Ne ijedjen meg, bár hirtelen jön az, mit hallani fog de-ne tegyen ellen semmit, úgy is hasztalan lenne. . . .

— Szóljon, beszéljen . . . ! sürgette izgatottan az asszony.

— Ida nekünk válni kell!

— Kálmán, megőrült?

— Nem, csak a lelkem tisztaságát akarom vissznyerni.

A nő remegve fogta meg a férfi kezét.

— Nem, te nem beszélhetsz komolyan. . . .

Vagy számoltál-e szíveddel, melynek szeretete az enyém? . . . Te dicsóltál egykor szüleid átkával, a világ közönségével, s most midőn boldogságban élhetünk volna, feledve mindent, el akarsz hagyni? . . . Kálmán, én szeretlek,

imádlak téged, ne tépd össze a szívemet, ne hagyj el ne hagyj. . . .

A férfi alig tudta tartóztatni magát, de aztán észbe jutott az *igérete*: egyszerre előtte látta az ábrándos, szerelmet esküvő leányt, s ez aztán erőt adott neki.

— Szükségem van szüleit szeretetére. — A kik egy ostoba hagyományért megakozták fiuk boldogságát?

Töröss szívét égette a fájdalom, s látszott az arcán, hogy mily kínos harc folyik le szívében, szinte remegett.

— Meg a — *bessületedre!*

Az asszonynak agyát hirtelen átfutotta egy rémséges gondolat, a melyre felriadt a vére, megrázkódott a szíve! . . .

— *A bessületedre?* — kiáltott a megsértett lélek fenségével — a bessületedre, a melyet elveszített velem úgy-e, a melyet feladott értem s a mire oly nagy szükség van ebben a bessületes világban? . . . Ah! tehát ezért maradt oda hetekig birtokán, ezért maradoztak el a levelek, ezért nem csókolt meg, mint máskor, mikor haza jött. . . . Oh, magának nem igaz hogy volna szíve, mert nem tenné ezt velem! . . .

És a férfi csak állt ott tehetetlenül és fájdalmasan. Úgy érezte, mintha minden egyes szó átok súllyal nehezédnek lelkére.

— Legyen nyugodt — mondotta csendesen — változtatni ezen nem lehet.

— Nem . . . sutogta könyvek között az asszony — Én nem vagyok bessületes és én

nem tudtam önt igazán szeretni, én törtem össze az ön bessületét. . . .

— Ne sirjon mert megszakad a lelkem — csengett a férfi.

Az asszony büszkén egyeuesedett fel, letörölte könyeit es nyugodtan mendta:

— Jól van, tehát váljunk! De tudja meg, hogy én szeretni fogom örökké, de többé ez életben ne közelítsen hozzám. Ott leszek ön előtt mindig, még álmaiban is és *kérni fogom az én szívtől boldogságomat. . . .*

Töröss Kálmán úgy tántorgott be szobájába. Ott leborult az asztalra szívéhez szoritotta neje arcképét es elcsukló hángou — mondta:

— Te — martir!

Egy év mult el.

Törössné szüleihez költözött, hogy náluk leljen vigaszt elhibázott boldogsága felett, s ha olykor észbe is jutott a mult, kicsordult ugyan a könnye — de a szülők szeretete letörölte azt.

Töröss Kálmánnal kibékültek szülei s nem sokára ura lett annak a kezeser holdas portának, melynek egyedüli örököse volt.

Néhány hónap után — egy szép nyári napon — elment régi birtokára, hogy b válta régi ígéretét annak a leánynak, a ki örök szerelmet esküdött neki.

Dobogó szívvel, aranyos kedéjlyvel, boldogságának biztos tudatában haladt el az eperfa alatt, a honnan már látni lehetett hogy

van ez osztálysorjegyek beszerzésénél. Habár ugyanis az osztálysorjáték rendkívül nagy nyeresi esélyeket nyújt és — mint ez be van bizonyítva — ezeket jóléthez, sőt nagy vagyonhoz is juttatott, a sorsjáték intézménye mindennek dacára föltétlenül megkívánja, hogy a sorsjegyek teljesen megbízható helyről szereztessenek be. A sorsjegyvásárlónak megnyugvással kell bírnia arra nézve, hogy az eladó részéről törénő hibákért — a mi különféle okból könnyen előfordul — az eladó nyereségy esetében bármely összegű kárért képes legyen teljes szavatosságot vállalni; az ily tévedésekért t. i. első sorban az eladó felelős. Hogy tehát a vevő minden tekintetben megnyugvást találjon, ajánlunk mint a legmegbízhatóbb beszerzési forrást, a „Nemzeti Pénzváltó Részvénytársaságát“ (Budapesten, Haas-palota), mely az ország legnagyobb osztálysorjegyelárúsító helye. E társaság osztálysorjegyeket eredeti áron (utánvét-mellett is) ad el, még pedig teljesen költségmentesen; sorsolási jegyzékeket ingyen küld szét; nyereseményeket azonnal, titoktartás mellett, bármely összegben kifizet. E mellett a legnagyobb biztonság, tehát minden irányban előnyöket nyújt, a mi egy oly előkelő intézettől mint a „Nemzeti Pénzváltó Részvénytársaság“, várható is.

— **Uj formák.** Egy egész korszaknak jellemző adata lesz az, hogy mikor a „Magyar Szó“ lelkes csapata összeállott a Szabadlövésnek, az Igazságnak és a Magyarországnak erős szava riadójt megteremteni: új formákat kellett megalkotni. Az újságírásnak meglévő ezernyi sablonját a megalkuvás, az elferdítés, a talpnyaló dicsőítés és az aggodó megjuhászkodás foglalta le magának: ám az igazmondásnak nem volt taposott ösvénye Magyarországon. Forrongó erővel kellett tehát a „Magyar Szó“-nak utat törnie a kietlen sziklaréteken át.

Ime így született meg a „Magyar Szó“ mai új, szokatlan, friss formájában. De csak látszólag a forma az új, valójában a tartalom az. A forma csak köntöse annak a nagy és szabad szellemnek, mely e lapnak minden rovatát irányítja. A „Magyar Szó“ nem elégszik meg azzal, hogy édeskés hangú tár salgója legyen a közönségnek. Harci jelmezben s nem kozmopolita frakkot öltve áll a küzdők sorai elé. Ez az egyetlen harc mely-

A „Magyar Szó“ Magyarországnak leg-agilisebb és legmagyarabb lapja Harcos lap. Hiszen ma a magyarságért Magyarországon harcolni kell. De újság is, a mely olvasói pontosan tájékoztatja, hogy mi az, a miért és mi az, a mi miatt harcolnunk kell.

Budapesten este 6 órakor, a vidéken kora reggel ott van minden olvasó kezeben tájékoztatva őt a nap eseményeiről s megadva neki az információkat ama nézetek felől, a melyek az ország fejlődésének irányára nézve a közönséges merleken felül álló hazafiak gondolkodásában kiképződnek.

A „Magyar Szó“ előfizetési ára: **egy évre 28 kor., félévre 14 kor., negyedévre 7 kor., egyóra 2 kor. 40 fill.** Előfizetéseket legelőnyösebb postautalványon közvetlen a kiadóhivatalhoz Budapest, IV. Sarkanytys utca 3 sz. alá küldeni

Csarnok.

Halottak napja után.

Megindult im a kegyeletvalóban.
Virágban, mécsben, dalban, röpke szóban.
Virág vol sírján, a kit életében
Gyalázás ért es érte többször szégyen.
Mécses gyújtott a féje sírhalmára
Az özvegy, hogy aztán nem oly sokára
Uj férj karján utját mosolygva járja.
Szeretőjét titkon keblere zárja.

És szolt a dal, könnyek szemünkbe jöttek.
Nektek szolt, ti dicső elköltözöttek.
Jó volt a hang. Ám a kik önékkel
Jelen valának, ha vajjon szívükkel
Zengtek a dalt, méltón siratni téged,
Kinek sírján a mécs világa eget?
Alig, alig! Mert a kegyelet már ma
Nem kegyelet, hanem csak üres árma.

S a röpke szót, hagyjuk, ne is említük;
Sívünk nemesb részét ne keserítsük.
Mert hajh! tudunk mi szólni szivetrázon,
Emelt fővel, majd földig megalázon,
Tudunk sorolni érd-mül sok dolgot.
A hol az érdem messziről sem forgott.
Nyujtunk babért a leha futkozónak;
De nincs jutalma buzgón fáradoznak.

Ó boldogok ti, kik e költözöttek,
Hozzatok nem fér többé ilyes vétek.
Mi eljárnak továbbra is a sírhoz.
Kezünk mécses, majd szép virágot is hoz.
Dalt zengünk es mondunk ékes beszédet,
Mikor keblünk ti érteket nem égett
Műtatás! Ez mostan fő a népnek.
Legyen a sziv sivar: de mécses égnek.

Matter János.

Ablakom alatt egy . . .

Ablakom alatt egy
Viola hervadt el.
Tele volt illattal,
Tele szerelemmel,

Nem érte a napfény,
Kiülttettem rája
Ez lón szegénykének
Gyászos hervadása.

A míg nem szerettem
Borús volt a lelkem.
Most, hogy megszerettem,
Most hagyott el engem.

Vida Terike.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

A lap szellemi részét illető közlemények Matter János főgimnáziumi tanár címére küldendők. Névtelen és ismeretlen aláírású közleményekre nem válaszolunk. Kéziratokat vissza nem adunk.

Munkatársainkhoz. Ne vegyék rossz néven egyes munkaársaink, ha beküldött közleményeik néha csak két, három hónap múlva jelennek meg. — Azt se vegyék nehezetteléssel, ha az egyik szépirodalmi dolog a „Tárca“ másik a „Csarnok“ rovatba kerül; mert nem a munka ilyen vagy olyan való megkülönböztetéséről van szó, hanem pusztán technikai okok miatt, melyek az ebbe vagy eba a rovatba való helyezést továbbra is a b. közremunkálást.

Kuthly Zoltán. New-York. A lapot rendszeresen küldi a kiadóhivatal. Olyan lehet a baj, mint az ön lapjával, hogy az ötödik füzet hiányzik. Legyen oly szives a füzetet utnak indítani. — Levelező-lapját köszönöm és köszönöm egyuttal lapunk számára küldött cikkét is.

K. P. J. Alsó Segesd. Örömmel vettük az elbeszélést. A „Nyílt level“-et azonban, hogy ne vádoltassunk folytonos paedagogizálással, nem özlöhetjük.

Kiadólaptulajdonos:

V á g ó G y u l a

Hirdetések.

723. tk. 1900.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhíre teszi, hogy Záborszki Éva csurgói lakos végrehajthatónak Kis András bükkösi lakos végrehajthatást szenvedő elleni 240 kor. tőke követelés és jár. iránti végrehajthatási ügyében a csurgói kir. jbiróság területén levő Kis András bükkösi lakos adósnak bükkösi 28 sztkjvben. A + 392 hrsz. (szőlő és pince az öreg hegy) ingatlanból Kis András felerészét tevő illetőségre 466 kor. kikiáltási árban az ezen ingatlan illetőségére özv. Kis Martonné szül. Szűcs Terézia javára bekebelezett özvegyijog címlete nélkül.

A bükkösi 94 sztkjvben A + 370 hrsz. (szőlő és rét az öreghegyen) ingatlanra 322 kor. kikiáltási az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1900 évi novemb. hó 14. napján déli előtt 10 órakor.

Bükkösi község házában megtartandó nyilvános árverésen el adatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan árának 10/00-át vagyis 46 kor. 60 fill. 32 kor 20 fillert készpénzben vagy az 1881évi 60 t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881: évi november 1-én 3333 T. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvak képes értekpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 60 t. c. 170 §-a értelmében bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón 1900 április 27 én a kir. jbiróság tkvi. hatóság.

Pretenhoffer.

kir. albiró.

37 1900 végrh. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Csurgói kir. járásbíróóság 1900 évi 475 számú végzése következtében dr. Kreizler Mór ügyvéd által képviselt Bükkös és Vidéke hitelszövetkezet javára Csikós József és társai ellen 100 kor. s jár. erejéig 1900 évi szept. hó 5-én foganatosított kielégítési végrehajthatás útján le fogl. és 791 kor. becstült következő ingóságok, u. m. gazdasági házi álatok és szerelvények nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a Csurgói kir. járásbíróóság 1900-ik évi V. 475/2 számú végzése folytán 100 korona tőkekövetelés ennek 1900 évi július 3 hó napjától járó 6 százalékos kamati, egyharmad százalékos váltó díj eddig összesen 50 kor, 01 fillérber bíróság

már megállapított költségek erejéig Surdon leendő eszközzésére

1900. évi nov. hó 9. napján d. e. 9 órája
határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni

Amenyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Csurgó, 1900. évi október hó 22.
Fonyó kir. bírósági végrehajtó.

242 1900. végrh. sz.

Arverési hirdetés

Alulírt bírósági kiküldött az 1881. LX t. c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csurgói kir. járásbíróság 1900 évi 109 sz. végzése következtében dr. Nagy Sándor ügyvéd által képviselt Berkes Sándor javára Szabó László ellen 88 kor. s jár. erejéig 1900 évi márc. hó 21-én foganasított kielégítési végrehajtás ujan le és felt foglalt és 803 koronára becsült következő ingóságok u. m. házi gazdasági állatok és felszerelések nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csurgói kir. bíróság 1900-ik évi V. 109/4 számú végzése folytán 88 kor. tőkekövetelés ennek 1899 évi apr. hó 26 napjától járó 6 0/0 kamatai, egyharmad 0/0 váltó díj és eddig összesen 52 kor. 79 fillérben bírósággal már megállapított költségek erejéig Inken leendő eszközzésére

1900-ik évi nov hó 12-ik napjának délutáni 2 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX t. c. 107 és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni

Amenyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés 1881 LX t. c. 102 §-a értelmében ezek is elrendeltetik.

Csurgó 1900 évi okt. hó 23 napján.
Fonyó István.
kir. bírósági végrehajtó

702 1900 végrh. sz.

Arverési hirdetés

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kaposvári kir. törvényszék 1900 évi 2949 számú végzése következtében dr. Nagy Sándor ügyvéd által képviselt Csurgó takarékpénztár r. t. javára Hosszu János és Vince Erzsébet ellen 330 kor. s jár. erejéig foganasított kielégítési végrehajtás ujan le és felt foglalt és 1182 koronára becsült következő ingóságok u. m. 7 drb sertés, 1 kocsi, 1 cséplőgép, 1 szecskavágó, tökmagórló, 1 olajprés, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a n. atádi kir. járásbíróság 1900 évi V. 195/7 számú végzése folytán 330 kor. tőkekövetelés ennek 1899 évi Nov. hó 21 napjától járó 6 0/0 kamatai, egyharmad 0/0 váltó díj és eddig összesen 115 kor. 32 fill. ben bírósággal már megállapított költségek erejéig N. Atádon a piac téren leendő eszközzésre

1900. évi nov. hó 9 napjának dél előtti 9 órája

határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX t. c. 107. és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Amenyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt N. atádon 1900 évi okt. hó 26.
Szabó József
kir. bírósági végrehajtó

Nyomató Vágó Gyula köz. nyomdája

Pénzkölcsönt

kaphatnak, leggyorsabban minden elfogadható visszafizetési feltételek mellett:

- KATONAZHÉLTÉK,
- KÖZTISZTVISÉLŐK,
- HIVATLANOKOK,
- NYUGDÍJASOK,
- KERESKEDŐK,
- GYÓGYSZERÉSZÉK,
- ORVOSOK,
- NEGYEDPÁPOSOK,
- KIR. PÁROSOK,
- FÖLDBIRTOKOSOK,
- HAZTULAJDONOSOK

és minden hitelképes egyén

továbbá:

minden jogi személy

- VÁROSOK,
- KÖZSÉGEK,
- EGYLETEK és
- TÁRSULATOK;
- JELZÁLOG KÖLCSÖNÖK

és KONVERTÁLÁSOK

kieszköztetnek:

az:

„ÁLTALÁNOS FORGALMI ÉRTESSÍTŐ”

által Budapest, VII. Erzsébet-körút 20. szám. Mutatványszám 50 fillér. (helyeken is beküldhető) 15—26

FÖLDBIRTOKOK

VÉTELE és ELADÁSA

az ország bármely részén továbbá

földbirtokoknak

budapesti-bérházakra

vagy

ELCSERÉLÉSE

teljes mértékben, leggyorsabban minden előzetes

KÖLTSÉG NÉLKÜL

bonyolítatnak;

FÖLDBIRTOKOK

megvétele

kevés tőkével,

vagy

a terhek rendezései elvállaltatnak

a legpontosabban

az:

Csurgón kapható

FISCHEP SIMON

jól felszerelt fűszer és csemege kereskedésében.

Több száz kiváló orvos által ajánlva

A legízesebb és legolcsóbb

ásványvíz

Egy jukker kocsi eladása.

Egy teljesen jó állapotban levő jukker kocsi haláleset következtében eladó. A kocsi megtekinthető és felvilágosítás szerezhető Gyékényes állomáson az állomási főnöknél.